

elmerültek, /bár nem a "--"-lel kapcsolatban/ általánosabb, magatartásbeli kérdés, hogy mementóként többet ér, ha olykor az ember "fejjel megy a falnak" a misszunokra kényszerítő "kis lépések" folytatása helyett. Mások viszont úgy vélik, hogy a tapasztalatok szerint ezeket az akciókat csak igen rövid ideig őrizheti a közös emlékezet, azok eredményessége kétséges, ezenkívül a politizálás lényegében "a legnagyobb nyereség elve" nem engedheti meg "sem a legalitást, sem az illetékes abszolutizálását".

Ok szó esett a kiadvány tartalmáról és feladatairól is. A fórumon az a vélemény alakult ki, hogy tovább kell folytatni /elsősorban riportokkal/ olyan emberek megismertetését, akiknek olykor nagyon is határozott véleménye csak a szűk baráti körben ismert. Esettanulmányok, tényfeltáró cikkek, riportok szólhatnának arról, hogy ki tömeges méretekben az, hogy a különböző fórumokat eleve eredménytelennek találják, ebből mennyi a tényleges meggyőződés és mennyi az előítélet. Arról, a letmódbeli, pszichikai okok és a társadalmi konvenciók miatt és mennyiben zárják / főleg/ a lányok előtt egy szabadabb, tevékenyebb egyetemista lét utjait. Körvonalazható nemzettudatunk, beszélhetünk-e magunkról szólván egyetemista tudatáról...

Ég sok téma szóba került ezen a csütörtöki estén az információközléstől a nyílt közbeszítésig, az életminőségtől a politikai tudatosságig. Szeretnénk mondani a közbeszítés után hasonló fórumot rendezni, amira ezúton hívunk el minden érdeklődőt.

Hévizi Ottó

+ + +

NÉHÁNY GONDOLAT A GONDOLAT-JELRŐL

Kor a tavasz folyamán kíváncsisággal vettem a kezembe a "bölcész-kari KISZ-élet idősorozatos kiadványát". A kíváncsiságom mellé öröm is társult. Örömet az is hozott, hogy végre egy, a szó nemes értelmében vett diáklapot olvastam, és a későbbiekben is olvashattam. Nemcsak egy diákoknak írt újságról van szó, amelyet "felnevelésnek, hanem érződik a friss nyelv, szellem és a fiatalos lendület is. A lap minden egyes számát "vegyes" hírek, értékelések előzték meg. Ki-ki saját véleménye, réteghelyzete, munkamegosztásban játszott szerepe, szelleme és vérmérséklete alapján ítélte meg. Igen sokan "több irányból" félreértelmezték. Egy-egy kiadvány gondolat alapján minősítették a lapot és alkotóit.

Észre kell venni, hogy irritáló volt és marad az újság stílusa, tartalma a továbbiakban oktatlan ez az új hang, a sok egyforma újság között. Az interjúk, riportok, beszámolók, színessé, pergővé és olvasmányossá tették a lapot. Teljesen újszerű a többi lapéhoz képest, álláspont megjelölése, ami valószínűleg egy-egy diákréteg helyi hangját beállítódását tükrözi.

Érdemes a lap szerkesztőinek az a törekvése, hogy minden diáknak írjon, feltárja a véleményét/ passzív tömeg rétegződését, érdekeit és véleményét. Továbbra is szükséges a különféle nézetek, vélemények ütköztetése. Ezt a lapot a KISZ kongresszus előzetes feladatai hozták létre. Ez meghatározta témaválasztását és a cikket műfaját is. A lap tükrözte a bölcészek, egyúttal a szegedi egyetemisták, főiskolások, s talán a legfontosabbul az egész magyar felsőoktatás KISZ-mozgalmának helyzetét, a diákok problémáit, nehézségeit, a nagyobb tájékoztatásra, együttgondolkodásra, partnerszerű igazgatásra és demokráciára való készségét és vágyát. Nagy érdeme, hogy mindenben tükrözte.

Érdemes ugyanakkor a bölcész-kari párt-, KISZ- és állami vezetésnek, hogy ezeket a törekvéseket támogatta, felvállalta és esetenként orientálta, anélkül, hogy a törekvéseket beintegrálta, vagy illegális sikra terelte volna. A bölcész-kari vezetés helyesen "kezelte" az új törekvéseket és a szükségszerűen keletkező konfliktusokat. Tették ezt annak ellenére, hogy mindenfelől érték a "viharak". Ezért a törekvései nem torkoltak anarchiába.

születre méltó az ujság szerzőinek, szerkesztőinek is a bátorsága, hogy követ-
esen megőrizték a különféle hatások ellenére is eredeti törekvéseiket, szándé-

án ez a lap a későbbiekben elősegíti az együttgondolkodást, együttpolitizálást.
ítja tisztelni az ellentétes véleményeket, kialakítja a diákokban és a vezetők-
demokráciára való készséget. Ugyanakkor partnere is lehet a kari KISZ, párt
ami vezetésnek a különböző döntések előkészítésénél, hatásainak feltárásá-
hallgatói vélemények közvetítésével. Kontrollja lehet a KISZ-vezetésnek, nö-
ti a közös felelősségvállalást is.

lőszínűleg szakaszhatárhoz érkezett a lap. Bővíteni kell a témaválasztást. Te-
ységi területüket szélesíteni szükséges. Több embert kell bevonni az ujságírás-
lap szerkesztői mindezt világosan látják, amit tükröz a Gondolat-jel szerkesz-
ének kibővített ülése is. Ez az ülés üditően hatott rám őszinteségével, gondo-
zagságával és ujat akarásával. Élményben volt részem... Csak így tovább!

Nagy Balázs

+ + +

PÉNZEN VETT AKTIVITÁS?

/Egy nem pártatlan kívülálló felvetései/

atérő panaszként hangzik el a Gondolat-jel tevékenységével kapcsolatban, hogy
esztői-szerzői gárdája egy szűk körre korlátozódik, az utánpótlás jelentkező-
szinte minden jele nélkül, és bár cikkei jelentős mértékben megkavarták az
vizet", számos újszerű pozitívumot tartalmaznak, az általuk kiváltott -- bár-
ire is meghótt -- érdeklődés közel sincs arányban a szándékolttal és kívána-
l. Fenyeget a veszély, hogy végül is beltényeszett alakul ki, mégpedig éppen
lyan lap szerkesztésében, amely társadalmunk ma talán legfontosabb ügyével: a
rácia kibontakoztatásával való foglalkozást vállalta fel, s programul tűzte ki,
az elitista-paternalista tendenciák leküzdésével az egyetemisták minél nagyobb
ének véleményét tolmácsolja.

nézzük csak meg konkrétan: melyek voltak azok a témák, amelyekről írva a Gon-
-jel közönsége egészéhez szólt. A válasz: az érdekvédelemmel kapcsolatos kér-
váltak ezek. A hallgatók szociális, anyagi életkörülményeivel való foglalko-
vélte tehát az ujság teljesíteni azt a feladatát, hogy a bázisául szolgáló
ekkel kapcsolatot tartson. Ennek a problémának a középpontba állítása volt jel-
a KISZ legutóbbi kongresszusára, s szintén ezzel kapcsolatosak az ifjúság
etét érintő, mostanában napvilágot látott rendelkezések is. S valóban: a hall-
életkörülményei javulóban. A szerkesztőség és az olvasók azonban nem kerül-
őzelebb egymáshoz. Pényzen vett passzivitás? Vagy csak ismét az intellektüel ö-
k ismert dilemmája termelődött újra? A meg nem értett zseniké, akik hiába sze-
k az általuk hön imádott népüket annak akarata ellenére is megváltani, parti-
itásuk, közömbösségük falát semmilyen raszkolnyikovi tettel nem törhetik át?
a gyanum, hogy a fenti izléstelen tirádák zsákutcája elkerülhetetlen, ha vál-
lanul megfelelkezünk arról, hogy nemcsak kenyérrel él az ember. Hiába emelik
ztöndiját, ha a hallgató elissza, elkártyázza, hiába több az albérleti segély,
lakó semmittevással csapja agyon otthon az időt, hiába javul a tankönyvellá-
ha a használók vagy a magolésból vagy a lógásból üznek sportot, s mindezt azért,
életüket perspektívatlanoknak látják, nem találják meg benne a helyüket. S akinek
megbízható hátorozága a magánéletben, nincsenek tartalmas emberi kapcsolatai,
mes elfoglaltságai, annak nem lesz motivációja arra, hogy politizáljon, a vi-
olgaival foglalkozzon. Hadd említsek egy egészen triviális, de alapvetően fon-
ényt, amely eddig teljesen figyelmen kívül lett hagyva: a bölcsészkaron a hall-
legnagyobb része lány. A nők -- az évezredek elnyomatásból eredő előítélet és
rlat miatt -- a közéletben többnyire másodhegedüsi szerepre kényszerülnek. E-
energiáikat már fiatal korban is tulnyomórészt a társkeresés, a mindennapi em-
kapcsolatok kötik le. S mennyire fokozottan lehet ez érvényes ott, ahol ez